DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU WŁOSZCZOWSKIEGO.

Nr. 4. **Włoszczowa, dnia 27. lutego 1916.**

1.

Zapomogi

A. Dla emerytów Państwa Rosyjskiego:

C. i k. Wojskowa Generalna Gubernia została rozkazem Najwyższej Komendy Etapów M. V. Op. Nr. 84975 upoważniona do przyznania emerytom Rosyjskiej Administracyi Państwowej, którzy mogą się jako tacy wylegitymować oraz poświadczą dokumentami prawo swe do emerytury, jakoteż złożą dowód, że nie posiadają prywatnych środków do życia, oraz zachowują się zupełnie niepodejrzanie i politycznie nienagannie, — stałych zapomóg aż do połowy wysokości dawniej przez nich pobranych emerytur.

Wobec tego została c. i k. Komenda obwodu upoważniona do przyznania tych zapomóg osobom uprawnionym po dokładnem zbadaniu, czy warunki, podane przez Najwyższą Komendę Etapów, zostały spełnione.

Aby wykluczyć wszelkie nieporozumienia, zaznacza się odnośnie do wymienionego rozkazu Najwyższej Komendy Etapów, że do »emerytów« w powyższem zrozumieniu zalicza się również wszystkich rosyjskich inwalidów wojennych, jakoteż te wdowy i sieroty, które pobierały dotychczas od rządu rosyjskiego emerytury, względnie datki na wychowanie.

Co do wymiaru zapomogi mającej być przyznaną zwraca się uwagę na to, że połowa danej emerytury stanowi wymiar maksymalny, która więc tylko wtenczas może być przyznaną w tej wysokości, jeżeli kwota mniejsza nie wystarczy do życia odnośnej rodziny, **co w każdym wypadku musi być stwierdzone.**

B. Dla członków rodzin żołnierzy rosyjskich:

Takowym może być przyznana zapomoga, o ile zostanie stwierdzona jej konieczność, 60 halerzy na dzień i na głowę dla członków rodziny żyjących w wspólnej gospodarce, 80 halerzy zaś dla osób samostojących. Zapomogi dla wszystkich członków jednej rodziny nie mogą przekroczyć miesięcznej kwoty 30 koron.

Prawo do tej zapomogi musi być poświadczone przez odnośną gminę **pod własną odpowiedzialnością wójta** oraz sprawdzone przez odnośny **posterunek żandarmeryi.**

Komendy obwodów mają ostateczną decyzyę co do konieczności udzielania zapomogi, przyczem każde podanie będzie ściśle zbadane.

C. Funkcyonaryuszom (urzędnikom i służbie) Państwa Rosyjskiego, pozostałym w obszarze okupowanym przez Austro-Węgry

mogą, o ile im faktycznie brak koniecznego utrzymania, być przyznane zapomogi pieniężne 60 halerzy dziennie na głowę dla członków rodziny żyjących we

wspólnej gospodarce, 1 koronę zaś dla osób samostojących, jeżeli konieczność da się stwierdzić w sposób niewątpliwy.

2.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii

z 7. lutego 1916,

dotyczące zgłoszenia uprawnień górniczych i zabezpieczenia należytości kopalnianych.

Mocą uprawnień Najwyższej Władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Wszystkie uprawnienia (nadania) górnicze, nabyte przed wejściem w życie tego rozporządzenia, muszą być zgłoszone w c. i k. wojskowym urzędzie górniczym w Dąbrowie w przeciągu ośmiu tygodni po wejściu w życie tego rozporządzenia.

Na żądanie wojskowego urzędu górniczego należy w przeciągu przynajmniej czterotygodniowego terminu udowodnić posiadanie uprawnienia górniczego.

Jeżeli zgłoszenie przepisane w pierwszym ustępie nie nastąpi, albo jeżeli dowód przepisany w drugim ustępie nie będzie złożony, może wojskowy urząd górniczy pozbawić uprawnienia górniczego bez pretensyi do odszkodowania.

§ 2.

Jeżeli należytości za prowadzenie ruchu kopalnianego nie zostaną na czas wpłacone, doręczy wojskowy urząd górniczy obowiązanym do zapłaty pisemne upomnienie, w którem ustanowiony będzie nowy termin do wpłaty. Jeżeli zapłata nie nastąpi w przeciągu tego ostatniego terminu, może Naczelna Komenda armii pozbawić uprawnienia górniczego bez pretensyi do odszkodowania.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia albo przepisu wydanego na podstawie tegoż, będzie — o ile nie podlegają surowszemu przepisowi karnemu — na wniosek wojskowego urzędu górniczego Komenda obwodowa karała grzywną do dziesięciu tysięcy koron, a w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do jednego roku.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie 20. lutego 1916 roku.

Arcyksiążę Fryderyk,
marszałek polny w. r.

Przepisane w § 1. powyższego rozporządzenia zgłoszenia muszą być bezwarunkowo pisemnie zgłaszane.

Zwraca się uwagę, że wszelkie do wojskowego urzędu górniczego w Dąbrowie skierowane doniesienia o odkryciu pokładów i prośby o nadanie uprawnień górniczych pozostaną nadal bez odpowiedzi.

3.

Dostarczanie podwód przez właścicieli większych posiadłości.

Powołując się na rozporządzenie Generalnej Gubernii Wojskowej z dnia 11. listopada 1915, L. 11276, oznajmia się, że uwolnienie właścicieli większych posiadłości od dostarczania podwód odnosi się tylko do okresu pilnych robót polnych w jesieni i na wiosnę.

W razie potrzeby mogą być pociągnięci właściciele większych posiadłości do dostarczenia podwód w miesiącach zimowych, o ile ci nie potrzebują wszystkich zaprzęgów do prac przemysłowo-rolniczych.

O odnośne rozstrzygnięcie należy się zwrócić do c. i k. Komendy obwodu.

4.

Posunięcie ściślejszego i dalszego obszaru wojennego.

Wskutek rozkazu Naczelnej Komendy Armii granice na obszarze okupowanym między ściślejszym a dalszym obszarem wojennym stanowi rzeka Bug.

Obwody Tomaszów, Hrubieszów i Chełm wyłączono ze ściślejszego obszaru wojennego i włączono do dalszego.

Co do obowiązku legitymowania się mają wyłączne znaczenie postanowienia rozporządzenia Naczelnego Komendanta Armii z 25. kwietnia 1915, L. 35 Dz. rozp.

5.

Usunięcie z urzędu.

Wójt gminy Irządze Piotr Kondała, został wskutek nieudolności usunięty ze swego stanowiska, dotychczasowy zaś jego zastępca Paweł Kopciak został zamianowany wójtem tejże gminy.

6.

Poświadczenie sprzedaży i kupna zwierząt domowych.

Bydło rogate i świnie można sprzedawać tylko na targach. (Targ koni jest na razie zabroniony).

Skupowanie bydła rogatego i świń przez handlarzy po wsiach i zagrodach jest surowo wzbronione.

Naczelnicy gmin mają wydać każdemu poświadczenie, kto prowadzi konie, bydło rogate lub świnie na targ.

Dla każdego zwierzęcia ma być wydane osobne poświadczenie.

Wzór mającego się wystawić poświadczenia został już wysłany naczelnikom gmin zarządzeniem z dnia 8. XI. 1915, L. 5877.

Równocześnie ze sprzedażą zwierzęcia należy oddać to poświadczenie kupującemu z tem zastrzeżeniem, że komisarz targowy ma na odwrotnej stronie poświadczenia uwidocznić, komu zwierzę zostało sprzedane, i miejsce, do którego dane zwierzę ma być odprowadzone.

Każde zwierzę, które będzie prowadzone na targ lub z targu bez powyższego poświadczenia, oraz te zwierzęta, które zostały kupione poza targiem przez handlarzy, będą skonfiskowane i uznane jako własność rządowa.

7.

Ceny maksymalne skór garbowanych.

A. Skóry krowie i cielęce.

GATUNEK				Cena za 1 kg. Kor.	hal.
Blanki (także kipsy) w całości lub w połówkach	poniżej 4 mm grubości		na biało	12	40
			na czarno	10	40
	4 do 5 mm gruba		na biało	12	—
			na czarno	10	—
Skóry brandzlowe (do 3 mm grubości) *)	w całości lub w połówkach ze skór krowich, cielęcych, kipsy i bittlingi			11	20
	z karków lub odpadków			10	40
Skóry wierzchnie	**ze skór cielęcych**		białe	18	—
			czarne gładkie	17	—
			czarne groszkowane	16	—
	ze skór krowich, kipsów i bittlingów	poniżej 1·5 mm grubości	białe	15	20
			czarne gładkie	14	40
			czarne groszkowane	13	60
		od 1·5 mm do 2·5 mm grubości	białe	14	40
			czarne gładkie	13	60
			czarne groszkowane	12	80
		ponad 2·5 mm grubości	białe	13	20
			czarne gładkie	12	40
Skóry podeszwiane (nie z byków i bawołów)	Waszledry		w połówkach lub w całości	8	80
			krupony	10	10
			karki	7	85
			odpadki	6	70
	Zalledry		w połówkach lub w całości	9	60
			krupony	11	50
			karki	8	—
			odpadki	7	20

*) Miarodajną jest grubość przy zwykłym sposobie mierzenia, to jest 10 cm od linii cięcia, a mianowicie w środku długości grzbietu, względnie brzucha (karki i odpadki).

Skóry podeszwiane z byków i bawołów.

a) Z byków przy wszystkich sposobach garbowania:
w połówkach o . . . . 0·50
krupony, karki i odpadki o . . . . 1·00
b) Z bawołów przy wszystkich sposobach garbowania:
połówki, krupony, karki i odpadki o . . . . 2·00
koron taniej za 1 kg.

B. Skóry końskie.

Brandzole w całości za kg. w Koronach i halerzach	9	60
Karki końskie » » »	10	55
Szyldy końskie » » »	8	65

C. Wspólne postanowienia.

1.) Wyżej wymienione ceny maksymalne płaci się tylko za skórę najlepszego garbowania i wyrobu ze skór bez lub prawie bez cięcia, bez śnieci i pędraków, albo najwyżej z pojedyńczymi, ale zrośniętymi pędrakami.

Za obciążany lub mniej wartościowy towar płaci się odpowiednio niższe ceny.

Umowy, nie odpowiadające tym przepisom na niekorzyść kupującego, są nieważne.

2.) Maksymalne ceny, które zarazem uwzględniają koszta będącego w zwyczaju opakowania, lub zawiązania i wysyłki aż do stacyi załadowania, obowiązują sprzedawców skóry.

3.) Przy handlu hurtownym, to jest w rozumieniu niniejszego rozporządzenia w obcowaniu firm handlujących skórą z odsprzedającymi, z wielkimi przemysłowcami przerabiającymi skórę lub ze stowarzyszeniami przemysłowców, przerabiających skórę na małą skalę, można do cen maksymalnych doliczyć dodatek do 3%. Ceny te zawierają także koszta będącego w zwyczaju opakowania lub zawiązania i wysyłki towaru aż do stacyi załadowania.

4.) Przy drobnym handlu wolno do pod A i B wymienionych cen maksymalnych żądać dodatku do 10%.

5.) Przy drobiazgowej sprzedaży ciętej skóry (wycięcie skóry) nie wolno żądać wyższych cen nad te, które się okazują jako należne na podstawie wyżej oznaczonych cen maksymalnych przy uwzględnieniu dotychczas w zwyczaju będącego sposobu obliczania cen za poszczególne części ciętej skóry.

6.) Wymienione rodzaje skór wolno sprzedawać li tylko podług wagi.

D. Dalsze postanowienia.

Dla miejscowości zanadto oddalonych od miejsc położonych w obrębie zarządu gubernialnego, a w których się skórę wyrabia, dalej dla miejscowości nie leżących przy stacyi kolejowej lub okrętowej, albo przy zachodzących szczególnych stosunkach miejscowych, może Komenda obwodowa od czasu do czasu ustanowić stosowny dodatek na koszta dowozu.

E. Zakaz obciążania skóry.

Obciążanie skóry materyałami, nie służącymi do garbowania lub nie potrzebnymi do dalszego wyrobu skóry, jest zabronione.

Użycie materyałów obciążających jak: baryum, magnezyum, ołowiu, soli cynkowych lub innych mineralnych soli, jakoteż glukozy (brylantyny), dekstryny, melasy i podobnych organicznych materyałów dozwolone jest tylko dla celów blichowania i apretury (przyprawiania) skóry, a to tylko w małych ilościach.

Nadmierne napełnienie skóry materyałami garbowymi lub tłuszczem jest również zabronione.

F. Postanowienia karne.

1.) Kto za skórę żąda wyższą cenę, lub kto w myśl niniejszego rozporządzenia nie przysługującego mu świadczenia ubocznego jakiejkolwiekbądź treści dla siebie lub dla trzeciej osoby żąda, przyrzeka, wykonywa lub przyjmuje;

2.) kto umyślnie lub przez zaniechanie przykazanej staranności jakimkolwiekbądź sposobem do tego się przyczynia, że osoba uprawniona do sprzedaży lub pośrednicząca przy sprzedaży działa wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia;

3.) kto przeciwdziałanie postanowieniom niniejszego rozporządzenia przez kogokolwiekbądź lub jakimkolwiekbądź sposobem popiera lub zataja;

4.) kto, stawiając choćby tylko bierny opór, wzbrania się sprzedawać w granicach cen maksymalnych, czy to skórę zajęciem obłożoną stacyi odbiorczej przy Komendzie obwodowej w Radomiu, czy też od zajęcia zwolnione zapasy skór dla celów dalszej

sprzedaży lub konsumcyi, lub kto po wydaniu mu skóry takową ukrywa, względnie w celach spekulacyjnych nabywa i tym sposobem od konsumcyi ją usuwa, ulegnie wymierzonej przez c. i k. Komendę obwodową karze pieniężnej do 5.000 Koron, względnie karze aresztu do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

Tej samej karze podlegają także ci, którzy za skórę wprowadzoną do krajów okupowanych żądają więcej aniżeli wymaga tego obywatelski zarobek, tak samo i ci, którzy za towary, wyrabiane ze skóry, lub za uskutecznienie naprawy żądają cen, które nie zostają w żadnym stosunku do kosztów (środków produkcyi i wynagrodzenia za pracę).

C. i k. Komenda obwodowa zastrzega sobie prawo skonfiskowania i zlicytowania skóry na koszt posiadacza na wypadek powtórzenia czynu karygodnego w odniesieniu do zatajenia zapasów skóry.

Niniejsze rozporządzenie, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, nie narusza w niczem postanowień t. m. rozporządzenia (Dziennik urzędowy Nr. 10 z 1915) w odniesieniu do zajęcia skóry.

C. i k. Komendant obwodu:

EMIL von ELTZ, pułkownik, wł. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Sp